

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ:

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Ο Χαμνταν
ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ!

Οι νόμοι το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να ακολουθούν τα τετελεσμένα γεγονότα έστω κι αν τα ακολουθούν πραγματικά ειλικρινά, πράγμα που δεν συμβαίνει συνήθως. Ένας νόμος παραμένει άψυχος τύπος, στο μέτρο που δεν υπάρχουν οι ζωντανές δυνάμεις που χρειάζονται για να κάνουν τετελεσμένο γεγονός τις τάσεις που εκφράζονται μέσα στον νόμο.
Π. ΚΡΟΠΟΤΚΙΝ

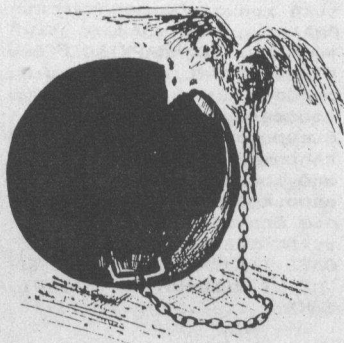
Αθήνα 17 Νοεμβρίου 1989

Τεύχος Νο 26

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, κάθε χρόνο τέτοιες μέρες, τα κόμματα συνηθίζουν να θυμούνται τους "ηρωικούς νεκρούς" του Πολυτεχνείου του 1973. Μαζί τους, θυμόμαστε κι εμείς. Θυμόμαστε την απουσία τους, την προβοκατορολογία τους, την ανοχή τους στη δικτατορία. Θυμόμαστε ακόμα τους μη-ηρωικούς νεκρούς του 1980 και του 1985. Θυμόμαστε όλους εκείνους που έπεσαν νεκροί από το δολοφονικό χέρι του κράτους και των κομμάτων και των βουλευτών του. Θυμόμαστε και γι' αυτό το λόγο ένα πράγμα έχουμε να πούμε: ο αγώνας ενάντια στο κράτος και τους κρατικούς φονιάδες, ούτε άρχισε ούτε σταμάτησε το 1973. Ο αγώνας αυτός συνεχίζεται, κι όσο υπάρχουν άνθρωποι θα συνεχίζεται μέχρι την ολοκληρωτική συντριβή του κράτους και κάθε μορφής εξουσίας.

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, οι επετειακές γιορτές και τα κάθε είδους μνημόσυνα μας βρίσκουν αντίθετους, ιδιαίτερα όταν οργανώνονται από τους θύτες. Η ΕΦΕΕ που δηλώνει πως συνεχίζει τον αγώνα των νεκρών του Πολυτεχνείου, λασπώνει κυριολεκτικά τη μνήμη τους αφήνοντας κόμματα, μπάτσους, στρατοκράτες και χαφιέδες να καταθέτουν κάθε χρόνο τα στεφάνια τους.

ΦΙΛΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ, κάθε μέρα του χρόνου, είναι και μια επέτειος. Επέτειος της σφαγής, του βασανισμού, της καταπίεσης εκατομμυρίων ανθρώπων όντων από την εξουσία. Κάθε μέρα, λοιπόν, είναι κι ένα Πολυτεχνείο κι η μόνη γιορτή που του ταίριαζει, είναι η γιορτή της καθημερινής εξέγερσης...

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ LEONARD PELTIER

Ο Leonard Peltier, ιθαγενής Αμερικανός, βρίσκεται στη φυλακή εδώ και 13 χρόνια, για ένα έγκλημα που ΔΕΝ διέπραξε. Στις 26 Ιουνίου 1975, στον Ινδιάνικο καταυλισμό Pime Ridge στη Νότια Ντακότα, δύο πράκτορες του FBI μπήκαν με τ' αυτοκίνητά τους στην περιοχή του Jumping Bull, κοντά στο χωριό Oglala. Μέσα σ' ένα κλίμα φόβου και έντασης, που είχε ήδη δημιουργηθεί στον καταυλισμό από το FBI και την αστυνομία, μια ανταλλαγή πυρών άφησε νεκρούς έναν Ινδιάνο και δυο πράκτορες του FBI. Παρ' όλο το ανθρωποκνηνητό που εξαπέλυσαν πάνω από 200 κυβερνητικοί πράκτορες, δεν βρέθηκαν αυτοί που πήραν μέρος στο επεισόδιο. Τελικά, είσσερα άτομα κατηγορήθηκαν για το θάνατο των δυο πρακτόρων του

FBI, ενώ ο θάνατος του Ινδιάνου παραμένει ανεξιχνίαστος. Δύο απ' τους κατηγορούμενους αθωώθηκαν απ' το ομοσπονδιακό δικαστήριο, ως βρισκόμενοι σε άμυνα, κι οι κατηγορίες ενάντια στον τρίτο καταρρίφθηκαν. Ετσι, σύμφωνα μ' ένα έγγραφο του FBI, "όλο το δικαστικό βάρος της ομοσπονδιακής κυβέρνησης μπορούσε να στραφεί ενάντια στον Leonard Peltier."

Αργότερα, ο Leonard εκδόθηκε από τον Καναδά στις ΗΠΑ, βάσει γραπτών καταθέσεων, τις οποίες παραδέχεται τώρα η κυβέρνηση των ΗΠΑ ως κατασκευασμένες. Στη δίκη, ένας εμπειρογνώμονας στα όπλα του FBI, κατάθεσε ότι ένα περιβλήμα κάλυκα που δόθηκε βρέθηκε σ' ένα αυτοκίνητο κοντά στα πτώματα των πρακτόρων, είχε ριχτεί από

μια καραμπίνα που αποδίδεται στον Leonard Peltier. Μετά την απόφαση, η οποία στηρίχτηκε σ' αυτή την κατάθεση, και την καταδίκη του Leonard σε δics ισόβια κάθειρξη, ανακαλύφθηκε ότι ο ίδιος εμπειρογνώμονας είχε αναφέρει στους ανώτερούς του, ότι το όπλο του Peltier ήταν αδύνατο να είχε ρίξει τον συγκεκριμένο κάλυκα.

Παρά τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι υπήρξε ψευδορκία και καταναγκασμός απ' την πλευρά των μαρτύρων της κυβέρνησης, απόκρυψη στοιχείων ευνοϊκών για την υπεράσπιση, παραπλάνηση απ' την πλευρά του FBI σχετικά με την υπόθεση Peltier και το Κίνημα Αμερικανών Ινδιάνων, και παρανομίες απ' την πλευρά του προέδρου του δικαστηρίου, το 8ο Περιφερειακό Έφετείο αρνήθηκε να διατάξει νέα δίκη του Peltier.

Συνέχεια στη σελ. 4.

«ΚΑΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΗΑΣ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΗΣ... ΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΜΙΚΡΟΥΣ ΔΙΑΒΟΛΟΥΣ...»

WESTAG

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙ ΣΤΙΝΑ

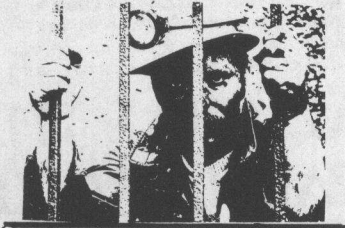
Στις 6 Νοέμβρη 1989 συμπληρώθηκαν δυο χρόνια από τότε που έφυγε από κοντά μας ο Άγις Στίνας, μεγάλος διεθνιστής και κοινωνικός επαναστάτης. Γεννήθηκε το 1900 στην Κέρκυρα και το πραγματικό του όνομα ήταν Σπύρος Πρίφτης. Από πολύ μικρός συμμετείχε στον Σοσιαλιστικό Ομίλο Κέρκυρας και το 1918 έγινε μέλος του ΣΕΚΕ (κατόπιν ΚΚΕ). Το 1921 επί κυβέρνησης Πλαστήρα καταδικάστηκε σε θάνατο από το στρατοδικείο Ανδριανούπολης για εσχάτη προδοσία. Αφοραγή, η αντιπολεμική του αφορογραφία στην εφημερίδα "Φωνή του Εργάτη" όπου ήταν διευθυντής. Το 1931 διαγράφηκε από το ΚΚΕ (αφού είχε περάσει απ' τις ψηλότερες θέσεις της κομματικής ιεραρχίας) γιατί αρνήθηκε να δεχτεί την πραξικοπηματική επέμβαση της Κομμουνιστικής Διεθνούς στο ΚΚΕ που εκδηλώθηκε με την κατάργηση της εκλεγμένης από το συνέδριο Κεντρικής Επιτροπής και τον διορισμό του Ν. Ζαχαριάδη σαν γραμματέα του κόμματος. Μετέπειτα πέρασε για λίγα χρόνια στη τροτσκιστική αντιπολίτευση και το 1935 μαζί με άλλους αγωνιστές, ίδρυσε την Κομμουνιστική Διεθνιστική Ένωση (ΚΔΕ). Από το 1937 πηγαίνει ορμητικά σε διάφορες φυλακές (Αίγινα Ακροναυπλία κλπ), και τον Οκτώβρη του 1942 μαζί με άλλους δραπέτευει και ανασυνγκροτεί την ΚΔΕ. Ήταν η μόνη οργάνωση που συνειδητά χτύπησε την λεγόμενη Εθνική Αντίσταση, αυτή την απάτη που στην ουσία συντήρησε στη διάρκεια του πολέμου τον καπιταλισμό στην εξουσία. Είχε μια καθαρά διεθνιστική στάση, ενάντια στον εθνικισμό και τον πόλεμο και υπέρ της συναδέλφωσης των λαών που σφάζονταν μεταξύ τους καθώς και υπέρ της μετατροπής του πολέμου σε επανάσταση. Την δράση της αυτή την πλήρωσε ακριβώς η ΚΔΕ, με τις δολοφονίες των μελών και οπαδών της είτε από τους Γερμανούς, είτε από τους Χίτες, είτε από τους εγκληματίες της ΟΠΛΑ (Οργάνωση Προστασίας Λαϊκών Αγωνιστών), της αστυνομίας του ΚΚΕ δηλαδή. Εκείνη την περίοδο εξοντώθηκαν (κύρια απ' την ΟΠΛΑ) πάνω από 2.000 τροτσκιστές και άλλοι αγωνιστές που διαφωνούσαν με τον Στάλιν. Με την οργάνωση και την τάση του Α. Στίνα είχε πριν από τον πόλεμο και κάποιες επαφές κι ο σημερινός μεγάλος υπηρέτης του καπιταλισμού στην Ελλάδα ο Α. Παπανδρέου, που κάρφωσε κιόλας την ομάδα στην ασφάλεια του Μανιαδάκη).

Το 1947 ο Α. Στίνας ήρθε σε πλήρη και οριστική ρήξη με τον τροτσκισμό και προχώρησε περισσότερο προς τον αντιεξουσιαστικό και

συμβουλευτικό κομμουνισμό μέσα από την μελέτη και προβολή προς τα έξω της σκέψης της Ρόζας Λούξεμπουργκ όπως επίσης και του Καστοριάδη.

Πριν την δικτατορία του 1967 συμμετείχε ενεργά στην έκδοση της εφημερίδας "Νέο Ξεκίνημα", ενώ μετά το 1974 συμμετείχε στην έκδοση του περιοδικού "Σοσιαλισμός ή Βαρβαρότητα" και αρθρογραφούσε στην αναρχική εφημερίδα "Αλληλεγγύη". Έγραψε τα βιβλία "Αναμνήσεις-60 χρόνια κάτω απ' την σημαία της σοσιαλιστικής επανάστασης" (Εκδόσεις Υψίλον), "ΕΑΜ-ΕΛΑΣ-ΟΠΛΑ" (Εκδόσεις Διεθνής Βιβλιοθήκη) και "Εργατικά κράτη, εργατικά κόμματα και το απελευθερωτικό κίνημα της εργατικής τάξης" (Εκδόσεις Διεθνής Βιβλιοθήκη). Ακόμα ήταν ένας από τους βασικότερους μεταφραστές στην Ελλάδα σημαντικού έργου της Ρόζας Λούξεμπουργκ. Άρθρα του υπάρχουν σε πολλές εφημερίδες και περιοδικά καθώς και πρόλογοί του σε βιβλία.

Όταν το κράτος θέλησε να του χορηγήσει κάποια σύνταξη αγωνιστού Εθνικής Αντίστασης, αυτός περήφανα την αρνήθηκε λέγοντας: "Εγώ μια ζωή πολεμούσα ενάντια στο κράτος, τώρα θα δεχτώ απ' αυτό την σύνταξη του;". Αυτός ήταν ο Άγις Στίνας, ένας επαναστάτης μέχρι την τελευταία του στιγμή.

***ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ.

Στις 5 Δεκέμβρη, στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο της Χαλκίδας, θα εκδικαστεί η "απόπειρα εμπρησμού με κίνδυνο για ανθρώπινες ζωές και πράγματα" που σημειώθηκε το Σεπτέμβρη του 1988. Αποτέλεσμα αυτού του "κακοεργήματος" ήταν το μαύρισμα του πεζοδρομίου καθώς και οι φλόγες ύψους 10 περίπου εκατοστών που έβγαλε η μολότωφ...

Ο φοιτητής της Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Πειραιά, Κώστας Γρίβας, που πιάστηκε πολύ αργότερα, σε τόπο άσχετο με το συμβάν, θα καθίσει στο εδώλιο του κατηγορουμένου, σαν "κακούργος". Το αστυνομικό-δικαστικό τρομοκράτος έχει αποφασίσει να τον εξοντώσει, χαρακτηρίζοντάς τον "δυναμική απειλή". Πραγματική απειλή, όμως, για την κοινωνία και για το ίδιο το ανθρώπινο είδος, αποτελούν στην ουσία οι μπάσοι και οι δικαστές. Κανείς δεν πρέπει να μείνει απαθής μπροστά σ' αυτή τη ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ! ΣΤΙΣ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, 9 π.μ., ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΜΙΚΤΟ ΟΡΚΩΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΧΑΛΚΙΔΑΣ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΤΕΥΜΕΝΗ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ!

ΣΧΟΛΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΧΕΣΗ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΡΧΙΑΣ.

Σαν αναρχικοί έχουμε πει αναληφθέντα ότι η αναρχία είναι ένα πλατύ φάσμα ιδεών, απόψεων και πρακτικών και κύρια ένας τρόπος ζωής. Ιδεών, απόψεων, πρακτικών και τρόπων ζωής που έχουν αντέξει μέσα στο πέρασμα των χρόνων και τέτοιων που έχουν αντληθεί μέσα απ' τα κοινωνικά κινήματα της τελευταίας εικοσαετίας. Και πιστεύουμε πως οι αναρχικές ιδέες είναι πάντα ανοιχτές να δεχτούν όποιο εμπλουτισμό, όποια διεύρυνση, στην κατεύθυνση μιας συνολικής ριζικής κριτικής των υπαρχουσών κοινωνικών δομών και μιας επαναστατικής προοπτικής. Για μας η αναρχία δεν είναι ένα κλειστό και συμπαγές δόγμα, αλλά είναι ταυτόχρονα και εργατικό, και φεμινιστικό, και νεολαιίστικο, και οικολογικό και όποιο άλλο κίνημα έχει σαν σκοπό του να θίξει το υπάρχον σύστημα εξουσίας κι εκμετάλλευσης. Άρα κάθε σύγκριση του αναρχικού μ' ένα περιορισμένο οικολογικό κίνημα είναι αφελής και ανεδαφική. Και λέμε περιορισμένο γιατί το σημερινό οικολογικό κίνημα τόσο με την συγκεκριμένη του οργάνωση, (πράσινα κόμματα κ.λ.π.), όσο και με την συγκεκριμένη του πρακτική (συμμετοχή σε κομματικές και κοινοβουλευτικές διαδικασίες) είναι πέρα για πέρα ρεφορμιστικό. Δεν πιστεύουμε πως ο αγώνας ενάντια στη ρύπανση, τη μόλυνση, την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής κ.λ.π. περνάει μέσα από τέτοιες διαδικασίες χιλιοδοκιμασμένες και χρωκοπημένες. Κι ειδικά στην Ελλάδα διαφωνούμε ριζικά με τις απόψεις κάποιων που ως χτες ήσαν τρόφιμοι σταλινικών ομάδων και τελευταία ανακάλυψαν την οικολογία επειδή η σταλινική μογιά τους δεν περνούσε Ανακάλυψαν την οικολογία, γιατί θέλουν να επιβιώσουν πολιτικά και τίποτε άλλο. Αλλά διαφωνούμε και με τις τελευταίες απόψεις κάποιων πρώην αναρχικών κι αντιεξουσιαστών (περιοδικό "Αθήνα του Κακού") που αφού πέρασαν από τον χώρο, όχι μόνο δεν έκαναν και τίποτα για να ξεπεραστεί το βάλτωμά του, αλλά προτίμησαν και στο να συναινεσουν σε διαδικασίες έξω από την λογική και πρακτική αυτού του χώρου. Εμείς δεν πιστεύουμε σε κανέναν θεό Μπακούιν, ούτε σε μαγικές νύχτες που θα καταρρίψουν την εξουσία. Ούτε θέλουμε να εναντιωθούμε απλά σε μια εξουσία ή να την ελέγξουμε. Έτσι δεν είναι κύριοι Καστρινάκηδες, Πρωτοφάληδες και Μαγκναδέληδες; Κι αυτό εσείς το ξέρετε πολύ καλά, όπως κι εμείς το ξέρουμε άλλωστε. Η οικολογία έτσι όπως προβάλλεται τελευταία από τον τύπο και τα μαζικά μέσα α-

ποβλάκωσης, αλλά και τα κόμματα, είναι ένα ακόμα είδος κατανάλωσης κι εμπορευματοποίησης. Αλλά μήπως δεν ξέρουμε ότι το σύστημα εξουσίας δεν πρέπει κάθε τόσο να ανακαλύπτει και να επιβάλλει νέες μορφές κυριαρχίας για να επιβιώσει. Μια απ' αυτές είναι κι η οικολογία. Μέχρι και μάθημα στα (Ξένα) Πανεπιστήμια γίνεται. Είναι κι αυτή (η οικολογία), ένα φρούτο που κυκλοφορεί στην αγορά, όπως τα φρούτα της συφιλώσης, της συναίνεσης και της ταξικής συνεργασίας προς την κρίσιμη περίοδο, του 1992 και του 2000.

Κοινωνική οικολογία είναι αυτή που από την μια αναδεικνύει και προωθεί τα ζητήματα της υποβάθμισης της ποιότητας ζωής, και γενικά της επερχόμενης οικολογικής καταστροφής του πλανήτη κι από την άλλη εντάσσει αυτά τα ζητήματα μέσα στα πλαίσια της συνολικής ριζικής κι επαναστατικής κριτικής και κατάργησης των υπαρχόντων κοινωνικών δομών εξουσίας κι εκμετάλλευσης. Για μια κοινωνία χωρίς ρύπανση, μόλυνση, μισωτή εργασία, κέρδος, εκμετάλλευση και κράτος. Όσο για τα προβλήματα που σαν χώρος αντιμετώπιζον οι αναρχικοί, ειδικά στην Ελλάδα, αυτά νομίζουμε είναι δική τους και μόνο υπόθεση. Αν δηλαδή θα τα ξεπεράσουν καί θ' αποτελέσουν ένα δυναμικό ανατρεπτικό κίνημα ή αν θ' αφήσουν να παρασυρθούν απ' αυτά τα προβλήματα. Και δεν είναι υπόθεση εφήμερων κι εκκολλημένων πολιτικάντιδων, μίζερων οδοκαθαριστών του συστήματος που ντύθηκαν μάλιστα και τον μανδύα της αντιεξουσίας. Έτσι κύριοι Πρωτοφάληδες, Καστρινάκηδες και Μαγκναδέληδες; Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΜΟΛΥΝΣΗΣ ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ. ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ!

Ο "ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ" δεν αποτελεί κρίση που υπόκειται στους εμπορικούς νόμους, και ως εκ τούτου δεν απαιτείται για την απόκτησή του η καταβολή δραχμικού αντιτίμου. Η ανέχεια της έκδοσης του διασφαλίζεται με την εθελοντική προσφορά κρημάτων, εργασίας, κειμένων και ιδεών και όχι με την υποχρεωτική χρηματοδότηση που επιβάλλει η οποιαδήποτε τμή πάλησης. Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ δεν είναι φορέας απόψεων μιας ομάδας. Κοινή αντίληψη ασών προσφέρουν είναι η ανάγκη διεύρυνσης της αναρχικής προσηύθησης πέρα και έξω από τους κρατικούς και εμπορικούς νόμους, ως γνήσιο δημιούργημα της κοινωνικής εξέγερσης. ΕΝΑΝΤΙΑ Σ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΚΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗΣ...

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η ΕΚΝΟΜΗ ΤΑΞΗ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΤΡΙΝΑ ΤΗΣ

Η ΠΕΤΡΟΛΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΖΩΕΣ.

Τα αιμοβόρα αφεντικά προκειμένου να αυξήσουν τα βρώμικα κέρδη τους, είναι διατεθειμένα να το κάνουν, ακόμα και σε βάρος της ζωής των ανθρώπων. Ετσι, εδώ και καιρό η εταιρεία "ΠΕΤΡΟΛΑ" στην Ελευσίνα, έχει αρχίσει εργασίες επέκτασής της και παρά τις κινητοποιήσεις των κατοίκων, τις συνεχίζει γράφοντας τους πάντες στα παλιά της τα παπούτσια. Αυτό που χρειάζεται είναι συντονισμένες κινητοποιήσεις και επιτροπές άμεσης δράσης ενάντια στην "ΠΕΤΡΟΛΑ", από τους ίδιους τους κατοίκους.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΑΙΩΝΕΣ

Αυτό που γίνεται τον τελευταίο καιρό στην Ανατολική Γερμανία με τις διαδηλώσεις, τις συγκρούσεις με την αστυνομία και την φυγή χιλιάδων πολιτών στις χώρες της Δύσης, έχει να γίνει από τότε που την άνοιξε τον 1953 οι εργάτες της χώρας αυτής πήραν στα χέρια τους τον έλεγχο και την παραγωγή των εργοστασίων, για λίγο καιρό βέβαια. Μόνο που η τωρινή σύγκρουση έρχεται στην επιφάνεια με τη μορφή των δημοκρατικών κατακτήσεων μόνο. Αλλά θα 'ρθει η ώρα που η ιστορία θα επεκταθεί και θα παρουσιαστεί προς τα έξω με την ευρύτερη κοινωνική μορφή. Και τότε ποιος θα σώσει τους κρατούντες;

ΑΝΤΙ-ΓΙΟΡΤΑΣΜΟΣ

Δεκάδες χιλιάδες άτομα συγκεντρώθηκαν έξω από το στάδιο της Δυναμό Μόσχας κρατώντας κόκκινες σημαίες και φωνάζοντας συνθήματα όπως "Κάτω ο Λγκασόφ", "Όλη η εξουσία στα σοβιέτ", κ.λ.π. έκαναν πορεία προς το κέντρο της Μόσχας όπου γινόταν η μεγάλη στρατιωτική παρέλαση για την 72η επέτειο της Οκτωβριανής επανάστασης του 1917. Οι διαδηλωτές συγκρούστηκαν με την αστυνομία κι άλλες δυνάμεις καταστολής, με αποτέλεσμα να ματαλωθεί ένα μεγάλο μέρος της παρέλασης.

ΜΠΑΤΣΟΣ ΠΥΡΟΒΟΛΕΙ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΗ

Ο μπάτσοσ Β.Βεβελέκος πυροβόλησε τον 30χρονο υδραυλικό Χ.Καραβασαΐδη στην αριστερή ωμοπλάτη και αφού τον συνέλαβε παρότρυνε τον συγκεντρωμένο κόσμο να τον λυτώσει. Προηγούμενα ο μπάτσοσ τον είχε κυνηγήσει μέσα από μια παρέα 5-6 ατόμων που σύμφωνα μ'αυτόν έκαναν αγωραπωλησία ναρκωτικών.

Βέβαια, βλέπουμε ότι ο καθημερινός ρατσισμός κι η βία δεν ασκούνται μόνο απ

απλούς ανθρώπους. Ασκούνται και από το σύνολο σχεδόν των οργάνων της τάξης, όπως θέλουν να λέγονται οι μπάτσοι, που τραβάνε τα πιστόλια τους σε οποιαδήποτε στιγμή και περίπτωση.

ΟΧΙ ΣΤΟ ΜΟΛΥΣΜΕΝΟ ΓΑΛΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.

Μολυσμένο γάλα κυκλοφορεί στις αγορές αρκετών χωρών μελών της ΕΟΚ. Ήδη σε 940 περίπου αγροκτήματα της Βρετανίας και 330 άλλα της Ολλανδίας απαγορεύτηκε να διαθέτουν το γάλα και τα γαλακτοκομικά τους προϊόντα. Αρκετές αγελάδες μολύνθηκαν από μόλυβδο, ενώ μερικές πέθαναν. Τι θα γίνει όμως με το γάλα που ήδη κυκλοφορεί στην αγορά και είναι ήδη μολυσμένο. Οι ιδιοκτήτες των αγροκτημάτων κι οι υπεύθυνοι υπουργοί και άλλοι χαρτοφάιδες ούτε που ενδιφέρονται γι'αυτό. Το μόνο που ξέρουν είναι να μιλούν για...ορια ασφαλείας.....

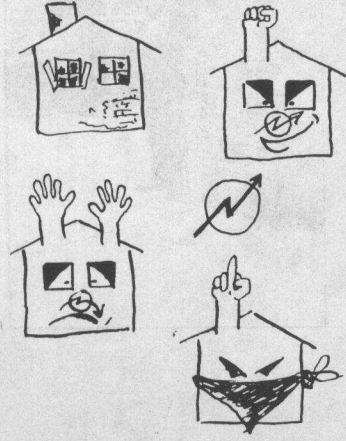
ΚΙ ΑΛΛΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΦΑΝΤΑΡΟΥ.

Στις 8 Νοέμβρη, μέρα της γιορτής του, αυτοκτόνησε με το υπηρεσιακό του όπλο ο 20χρονος φαντάρος Σ.Κατσούνης απο το Περιστέρι. Τον ανακάλυψαν νεκρό οι συναδελφοί του στη Πέτρα και τον πήγαν στο νοσοκομείο Μυτιλήνης όπου οι γιατροί απλά διαπίστωσαν τον θάνατό του. Με οποιοδήποτε καθεστώς, οι αυτοκτονίες των φαντάρων, συνεχίζονται με αμείωτο ρυθμό. Αν και τα κόμματα τώρα τελευταία έχουν σταματήσει να προβάλλουν τόσο τα όσα συμβαίνουν στα διάφορα στρατόπεδα. Μόνο οι ψήφοι, οι αυτοδυναμίες κι οι σχηματισμοί τα ενδιαφέρουν και τίποτα άλλο.

****ΑΝΑΓΙΤΤΑ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΑ ΜΑΤ ΑΙΜΑΤΟΚΥΛΙΣΑΝ** -νεαρός φιλάθλος στον αγώνα Ολυμπιακού-ΠΑΟΚ.8 νεαροί πιάστηκαν και στάλθηκαν στο αυτόφωρο. Οι αστυνομικοί δράστες των τραυματισμών, παραμένουν φυσικά ασύλληπτοι. Εκείνο που μένει, όμως, αναπάντητο είναι το γιατί οι μπάτσοι προκάλεσαν τα επεισόδια; Μήπως προποούνται για τις 17 ΝΟΕΜΒΡΗ;

****Στις 29.11.89 οι καταληψίες της οδού Ασκληπείου δικάζονται στο Αυτόφωρο Μονομελές Πλημ/κείο, στη Σχολή Ευελπίδων.**

ΑΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΘΟΥΜΕ!

ΔΙΕΘΝΗ

*****ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΕΚΠΟΜΠΗ** έκανε τον Ιούνιο το RADIO LIBERTARIA της Χιλής. Παρά το ανθρωποκυνηγητό που έβρισκαν οι εκπαιδευτικοί, ζήτηθηκε αναθεώρηση της δίκης. Η νέα δίκη οριστική - ΚΡΑΤΗΘΕΙΤΕ! - για τις 21.7.1986, 10 ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΧΡΟΝΙΑ μετά την αίτηση και κράτησε ΠΑΝΩ ΑΠΟ 3 ΧΡΟΝΙΑ. Στις 19.10.1989, τελικά η Carol, ο Paul, ο Gerard κι ο Patrick, κηρύχθηκαν αθώοι και αποφυλακίστηκαν... Το γεγονός χαρακτηρίστηκε σαν ΜΟΝΑΔΙΚΗ δικαστική πράξη, στα χρονικά της αγγλικής δικαιοσύνης. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ, ΟΜΩΣ, ΚΑΘΟΛΟΥ ΜΟΝΑΔΙΚΑ. Άλλα 6 άτομα βρίσκονται στις αγγλικές φυλακές από το 1974, καταδικασμένα σε ισόβια για βομβιστικές επιθέσεις στο Birmingham, στις 21.11.1974, όπου σκοτώθηκαν 21 άτομα. Παρά το ότι υπάρχουν αποδείξεις για το ότι οι 6 "ομολόγησαν" με φρικτά βασανιστήρια, η βρετανική δικαιοσύνη απέρριψε την αίτηση τους για αναθεώρηση της διαδικασίας για λόγους... **"ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ"!!!** (Le Monde Libertaire 26.10.1989).

*****150 "ΑΝΤΡΕΣ" ΤΩΝ CRS,** δηλαδή των γαλλικών ΜΑΤ κατέστειλαν, στις 12 του περασμένου Ιούνη απόπειρα εξέγερσης των κρατούμενων στις φυλακές Clairvaux. Οι κρατούμενοι αρνιόντουσαν να μπου στα κελιά τους, διαμαρτυρόμενοι για τον άγριο Ξυλοδαρμό από τους δεσμοφύλακες του 20χρονου κρατούμενου Stéphane Meyer, επειδή βρήκαν στο κελί του 3 κουτιά μύρα, ενώ επιτρέπεται μόνο 1. Μπροστά στα CRS οι κρατούμενοι αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν. Οι δεσμοφύλακες, όμως, δεν άφησαν το γεγονός να περάσει έτσι. Μόλις οι κρατούμενοι μπήκαν ο καθένας στο κελί του, πήραν έναν-έναν επτά κρατούμενους, από τους πιο δραστήριους στο κίνημα για τη βελτίωση των συνθηκών στις φυλακές και τους οδήγησαν στο πειθαρχείο. Τους ανάγκασαν να γδυθούν εντελώς κι έπεσαν επάνω τους σαν τα όρνια. Στη συνέχεια τους οδήγησαν αιμόφυρτους στην απομόνωση, ενώ οι χωροφύλακες της φρουράς των φυλακών παρακολουθούσαν απαθείς τα διαδραματιζόμενα. Οπως, δυστυχώς, είναι φυσικό στις μέρες μας, 3 από τα θύματα της κτηνωδίας των δεσμοφύλακων, βρέθηκαν κατηγορούμενοι για στάση. Είναι οι Alain Trouné, Jacques Sartory και Jean-Yves Gourdon. Η δίκη τους επρόκειτο να αρχίσει στις 31.10.1989. Στο μεταξύ, μ'έγγραφο τους

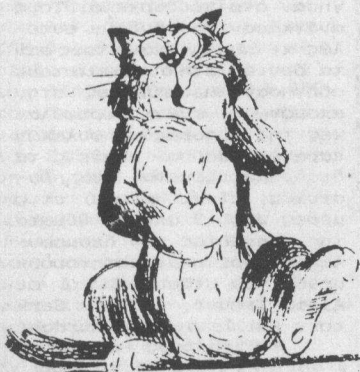
*****ΜΕΤΑ ΑΠΟ 15 ΧΡΟΝΙΑ,** αναγνωρίστηκε τελικά η αθωότητα της Αγγλίδας Carol Richardson, που όταν πιάστηκε ήταν 17 ετών, και των Ιρλανδών Paul Hill, Gerard Colon και Patrick Armstrong που είχαν καταδικαστεί σε ισόβια για τη βομβιστική επίθεση της 5.10.1974 σε ρεμπ του Guilford, κατά την οποία σκοτώθηκαν 5 άτομα. Στη δίκη τους, οι τέσσερεις δήλωσαν ότι είχαν αναγκαστεί με βασανιστήρια να "ομολογήσουν". Το δικαστήριο, όμως, δεν είχε πειστεί, ούτε απ' αυτό, ούτε από τη δήλωση του IRA ότι οι κατηγορούμενοι δεν ήταν μέλη του. Στις 6.12.76, 4 μέλη της "ταξιαρχίας Brixton" του IRA, που

ΣΥΝΕΧΕΙΑ Από Σελ. 5.

95 φυλακισμένοι στο Clairvaux, διακηρύσσουν τη συμπαράστασή τους στους δικαζόμενους. 200 χρόνια μετά τη Γαλλική επανάσταση, και τη διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου, Η ΒΑΣΤΙΛΛΗ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΗ ΟΡΘΙΑ!!!

*****ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ, ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΙ;** "...Μπαίνει, λοιπόν, επιτακτικό το ερώτημα: Αυτή η νέα Ευρώπη, τίνος θα είναι; Πιστεύουμε πως δεν θα είναι η Ευρώπη των εργαζομένων, ούτε η "κοινωνική Ευρώπη", όπως την αποκαλεί ευφημιστικά ο Felipe González. Χωρίς αμφιβολία, θα είναι η Ευρώπη των εμπόρων, κι αυτή είναι η μόνη λογική εκδοχή, αφού η βάση στην οποία στηρίζεται (η ενωμένη Ευρώπη) είναι το εμπόριο. Δεν θα μοιάζει σε τίποτα με την Ευρώπη που ονειρεύονταν ο Ερασμος, ο Μπακούνιν ή οι πατέρες του ιταλικού risorgimento. Θα είναι, αναμφίβολα, η Ευρώπη της Υπερέξειδίκευσης, των ευρωγιάπις, της βιομηχανοποίησης των τουριστικών κοπαδιών, θα είναι η Ευρώπη της καταναλωτικής ηλιθιότητας, της κοινοτυπίας και της πολιτιστικής κακομοιρίας..." (από άρθρο του José Luis García Rúa, που τον Ιούνιο εξέλεγε γενικός γραμματέας της ισπανικής CNT/AIT, στην εφημερίδα "CNT", Ιούν.-Ιούλ. 1989).

*****ΤΟ ΕΚΑΤΟΣΤΟ ΦΥΛΛΟ** της τρίτης περιόδου της κυκλοφορίας, το Νοέμβριο 1989, η γαλλική εφημερίδα LE LIBERTAIRE. Η εφημερίδα πρωτοεμφανίστηκε το 1858, στις ΗΠΑ, με διευθυντή το Joseph Déjaque κι απευθυνόταν στους Γάλλους μετανάστες. Το 1895 συνέχισε την έκδοσή της στη Γαλλία, με διευθυντή το Sébastien Faure. Σήμερα, η Le Libertaire, "επιθεώρηση αναρχικής σύνθεσης", εκδίδεται σαν όργανο της Ένωσης των Αναρχικών (καμιά σχέση με ομώνυμες οργανώσεις στην Ελλάδα), με διευθυντή το Jean-Pierre Jacquinet. **ΝΑ ΤΑ ΧΙΛΙΑΣΕΙ!**

Ενας αιωνας Αναρχισμού στην Πολωνία ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

Ο Abrawowski δεν περιορίστηκε σε μια ατομιστική ανάλυση της κοινωνίας. Ηθελε κι έβαλε σε πράξη έναν κόσμο απελευθερωμένων αντρών και γυναικών, που θα ζούσαν χωρίς κράτος, ενωμένοι ελεύθερα σε συνεταιρισμούς, ενώσεις, κομμούνες, που θα ικανοποιούσαν τις πνευματικές και υλικές τους ανάγκες. "Αρνούμαστε το κράτος" έγραφε ο Abrawowski, "αρνούμαστε όλες τις κοινωνικές ανάγκες που κάνουν το κράτος απαραίτητο, και που τις κάνει απαραίτητες το κράτος". Ο Abrawowski εξέθεσε τη σκέψη του στα: "Το κράτος και ο νόμος", "Η κοινωνική ιδέα του συνεταιρισμού", "Σοσιαλισμός και κράτος", "Ηθική και επανάσταση", "Συνεισφορά στην κριτική του σύγχρονου σοσιαλισμού". Ο Abrawowski πέθανε το 1918 την παραμονή της δημιουργίας ενός ανεξάρτητου πολωνικού κράτους. Οι ιδέες του ήταν πολύ δημοφιλείς μεταξύ των κοινωνικών μαχητών του μεσοπολέμου.

Ο ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΣ

Ο μεσοπολεμικός αναρχισμός εξοντώθηκε σχεδόν από την αβάσταχτη σταλινική καταστολή. Εν τούτοις, υπήρξε μια ομάδα που φαίνεται ότι έδρασε στα τέλη της δεκαετίας του '40, αποτελούμενη κυρίως από μαχητές εβραϊκής καταγωγής. Θα ήταν εξ'ίσου δυνατό να μιλήσουμε για αναρχισμό όσον αφορά τις επαναστάσεις του 1956, 1968 ή 1970, αλλά κυρίως σε ατομική μορφή. Οι ιδέες του A-brawowski, αν και πάντα ζωντανές, δεν ξέφευγαν καθόλου, πρακτικά, από τα πλαίσια της διανοήσης, όπως την Επιτροπή Υπεράσπισης Εργατών (KOR), που δημιουργήθηκε τον Ιούνιο του 1976. Από το 1945 ως το 1980, ο αναρχισμός παραμένει στα πλαίσια της αντικουλτούρας, από τα οποία θα επανεμφανιστεί τελικά.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1980

Η επανάσταση του Αυγούστου του 1980 είχε αποτελέσματα ενός καταλήτη. Οι τάσεις ανανέωσης του πολωνικού αναρχισμού ξεκίνησαν από το φοιτητικό χώρο. Αυτές οι τάσεις δεν είχαν αποκλειστικά διανοουμενίστικο χαρακτήρα: Ιδρύθηκαν στέκια αναρχικής σκέψης από τα οποία το πιο διάσημο ήταν το Αναρχικό Αυτοδιδακτικό Στέκι Signia, του πανεπιστημίου της Βαρσοβίας. Οι ιδέες του καθηγητή Leszek Nowak απέκτησαν μια ολοένα αυξανόμενη δημοτικότητα. Ένα μέρος του φοιτητικού κινήματος επηρεάστηκε από τον αναρχισμό, κυρίως η NZS (Ανεξάρτητη Ένωση

Φοιτητών).

Από το Αυγούστο του 1980 ως το Δεκέμβριο του 1981 το ανεξάρτητο και αυτοδιδεχόμενο συνδικάτο NSZZ Solidarnosc (Αλληλεγγύη) γνώρισε μια περίοδο νόμιμης ύπαρξης. Δύσκολα μπορούμε να χαρακτηρίσουμε το συνδικάτο αυτό ως αναρχοσυνδικαλιστικό παρά μόνο στο επίπεδο ορισμένων πρακτικών του. Η τάση προς τη γενική απεργία, η φεντεραλιστική οργάνωση κι ο αυθορμητισμός έκαναν την "Αλληλεγγύη" να πλησιάζει κάποια ιδεώδη συνδικάτων όπως η ZZZ. Γνωστοί συνδικαλιστές μαχητές είχαν επηρεαστεί από τις αναρχικές ιδέες. Κατά τον B. Bornsewicz, ηγέτης της "Αλληλεγγύης" στο Γκντανσκ, το σχέδιο δημιουργίας μιας παράλληλης κοινωνίας, όπως κι οι ιδέες του Edward Abramowski, άσκησαν μεγάλη επίδραση στον Bujak, τον ηγέτη της "Αλληλεγγύης" στη Βαρσοβία. Ομως σύντομα αναπτύχθηκαν δεξιές τάσεις μέσα στα συνδικάτα, οι δομές σκληρυναν κι αναπτύχθηκε στους κόλπους ο συγκεντρωτισμός. Το στρατιωτικό πραξικόπημα της 13ης Δεκεμβρίου του 1981 έβαλε τέλος στην ανοικτή δραστηριότητα του συνδικάτου, των ομάδων, των στεκιών, των οργανώσεων. Ο δρόμος έγινε το θέατρο των πραγματικών μαχών, οι οποίες με το καιρό παρήκμασαν.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Συνέχεια από σελ. 1.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, στις 5 Οκτωβρίου 1987, αρνήθηκε να δεχτεί την έφεση ενάντια στην απόρριψη της αίτησης για νέα δίκη.

Για όποιον ενδιαφέρεται να στείλει γράμματα συμπαράστασης κ.λ.π., η διεύθυνση της Επιτροπής Υπεράσπισης του Leonard Peltier είναι:

Leonard Peltier Defense Committee
P.O. Box 583
Lawrence, KS 66044
U.S.A.

ΕΝΤΥΠΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΝΤΥΠΑ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΝΤΥΠΑ

"ΕΞΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΑΡΝΗΣΗ"

είναι ο τίτλος του νέου βιβλίου που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις "ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ". Είναι μια αρκετά αξιόλογη δουλειά καθώς τα κείμενα του βιβλίου για πρώτη φορά δημοσιεύονται στην Ελλάδα. Το βιβλίο είναι μια συλλογή κειμένων από σύγχρονους αναρχικούς κι ελευθεριακούς θεωρητικούς όπως ο Φρανκ Χάρρισον, ο Τζον Κλάρκ, ο Στεφεν Ταστερ, ο Ρομπέρτο Αμπροσόλι, ο Νίκο Μπέρτι, ο Χορστ Στοβάσσερ, ο Αντρέα Παπί, ο Ντανιέλ Κόλσον κι ο Οκτάβιο Αλμπερόλα. Σελίδες 63, δραχμές 250. Το προηγούμενο βιβλίο από τις ίδιες εκδόσεις ήταν "Η ΠΟΛΗ ΚΑΙ Η ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ" που κι αυτό ήταν μια συλλογή κειμένων.

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ακόμα από

τις εκδόσεις "Κατάστος" το βιβλίο του Πορτογάλου συγγραφέα Φερνάντο Πεσόα "Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΗΣ". Ο συγγραφέας όσο ζούσε ήταν παραγνωρισμένος, αλλά όταν πέθανε εκδόθηκε το έργο του και πήρε μία από τις πρώτες θέσεις στη παγκόσμια λογοτεχνία. Σύμφωνα με το σχόλιο του μεταφραστή το όλο κείμενο είναι ένα δείγμα του πώς με τη βοήθεια της λογικής μπορεί κανείς να φτάσει σε παράλογα και τερατώδη συμπεράσματα. Ένα κείμενο καθόλου ανατρεπτικό που δε χχνει πώς μπορεί ο κάθε ένας να αλωνίζει ανενόχλητος στο χώρο των αναρχικών ιδεών και να παραπλανεί ένα μεγάλο μέρος του κόσμου που ενδεχόμενα ενδιαφέρεται ή θα ενδιαφερθεί γι'αυτές τις ιδέες. Το όλο κείμενο είναι ένα κραυγαλέο παράδειγμα προς αποφυγή απ'όσους θέλουν να σκέφτονται και να δρουν επαναστατικά.

